

Salezijanski VESTNIK

Nevidni, a pomočniki

Mornese

Si nadarjen, ali ne?

590

JULIJ-AVGUST

4

2014

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Kje si pa bil na dopustu?

■ Janez Vodičar

Pred časom mi je nekdo, ki je sam postavil podjetje na noge in sedaj to prepušča mlajšim, pripovedoval, kako je prav, da se umakne. So drugačni časi, drug način razmišljanja, je zatrjeval.

Spominja se, da sta z ženo najprej poskrbela za nujno, kar pomeni stanovanje, delovne pogoje, nekaj privarčevanega za hude čase. Danes je drugače, najprej ni stanovanja ali delo, ampak, kako bomo vsaj za konec tedna kam šli, morda vsaj v nakupovalno središče, in kaj si bomo tam lahko privoščili. Iz njegovega pripovedovanja ni bilo čutiti očitka, ugotavljal je le razliko in drugačen način razumevanja življenja. Sam se spomnim, kako je bilo otrokom s kmetij, ki poleti nismo smeli nikamor, razen na njivo, ko smo se primerjali s temi, ki so bili vsepovsod. Težko je bilo poslušati o čudovitih izkušnjah in pustolovščinah.

Danes si težko predstavljamo otroke, ki bi bili za počitnice še bolj vpeti v delo kot med šolskim letom. Kako bi jim bilo jeseni, ko bi njihovi sošolci in sošolke pripovedovali o tem, kaj vse so doživeli v času počitnic, sami bi pa lahko rekli, da so bili ves čas doma. Starši se tega zavedajo in zato poskušajo svojim otrokom omogočiti bolj ali manj normalno življenje. Pri tem ne gre samo za počitnice, saj so tu še razne prireditve, od najbolj norih praznovanj rojstnih dni do športa in kina, da ne omenjamo trgovin. Starši so stalno pod pritiskom otrok: on pa že ima, ona je pa bila tam, jaz pa nikamor ne smem, si ne smem nič privoščiti itd. Nemoč staršev ni le pred otroki, ampak še bolj pred samim sabo. Sami čutijo, da jim nekaj manjka, če se npr. letos ne bodo cvrli na vročem soncu za drage denarje kje v eksotičnih krajih. Saj samo še o tem med sodelavci govorijo. Če to odpade, si na nek način izločen. Danes že merimo revščino s tem, če si lahko družina privošči letovanje na morju. Ni več hiša, delo in kaj nujnega, mora biti vsaj nekaj dni dopusta na morju.

Polovica Slovencev naj si tega ne bi mogla več privoščiti. Kaj pa druga polovica? Z dopusta se pogosto vrača s slabimi občutki: spet v vsakdanje življenje; preveč smo zapravili ... Po dopustu bi pogosto potrebovali počitek. A vseeno gremo. Pri tem se obnašamo, kot da gre za neko zaobljubo, obredje, ki ga je treba izvesti, naj stane, kolikor hoče. Nič ni narobe z dopustom, počitnicami, potovanji, težavo imamo sami s sabo, kako to razumemo in kdo je pri tem gospodar. Če živim le zato, da se hvalim s tem, kje sem vse bil in kaj sem si lahko privoščil, je težko reči, da sem svoboden. Okolje, miselnost teh, ki uspešno tržijo turizem, me določata. Zato se ni ravno pametno jeziti na otroke, ki hočejo za vsako ceno na morje, ker so le dobro ogledalo tega, kar je okrog nas – in v nas. Si je že bolj pametno v Jezusovem smislu vzeti čas kje na mirnem kraju za premislek o tem, kaj mi pomeni vsakdanje življenje, katere vrednote so zame pomembne. Napolnjeni z notranjim ognjem tako ne bomo imeli vsakdanjost le za dolgočasno odštevanje do dragega dopusta, ampak priložnost za bogato in ustvarjalno življenje.

VSEBINA

- 3 UVODNIK**
- 4 S POTI**
Don Boskov najlepši
cvet Mariji
- 6 DNEVNIK NEKE MATERE**
Nevidni, a pomočniki!
- 8 MOLIVCI**
Gorje slabim pastirjem
- 9 NAPROTI 2015**
200. obletnica
rojstva sv. Janeza Boska
- 10 MOJ POGLED**
Si nadarjen ali ne?
- 11 MARIJA**
»... luč v razsvetljenje
vseh narodov«
- 12 NA STRANI MLADIH**
Zastavimo nov način,
»kako se iti pastoralo«
- 14 MISIJONI**
Na Kitajskem Slovenec
po latinsko
- 16 NOVICE**

uvodnik

Počitniški oddih

Počitnice so tu. Marsikateri učenec, dijak ... jih je komaj dočakal. Jaz bi temu obdobju raje rekel oddih. Počitnice nas prevečkrat spomnijo ne le na počitek, temveč tudi na brezdolje, lenobo, dolgčas. Oddih pa pomeni prekiniti dejavnost, da si malo oddahnemo. Da zajamemo zrak. Beseda izhaja iz istega korena kot dihati. Ko smo torej na oddihu, še vedno dihamo, živimo, le da z malo manjšo intenzivnostjo. Potem bo šlo spet lažje naprej.

Don Boskov znani rek je »počivali bomo v nebesih«. To ne pomeni, da don Bosko ni poznal počitka ali da ga ni privoščil tudi drugim. Je pa res, da je kot počitek štel tudi spremembo dela oziroma drugačno dejavnost. Takšna dejavnost nas ne poleni. Ne krepí le telo, temveč tudi njegovega duha. Počitnice pa tudi dopust in druge oblike oddiha naj bodo zato res trenutek nabiranja novih moči, motivov pa tudi znanj za nove izzive. Morda lahko pri sebi odkrijemo skrite talente ali pa si pridobimo nove izkušnje. Lahko spoznavamo nove dežele, kulture, zgodovino, ki nam bo odprla nova obzorja. Tudi dobra knjiga, kulturna prireditev, glasbeni dogodek so lahko dobra bogatitev za našo dušo. Ne smemo pa pozabiti na številne duhovne programe, ki nas vabijo. Ponudba je iz leta v leto bolj bogata. Tudi znotraj salezijanske družine lahko najdemo veliko programov za različne starostne skupine in potrebe ljudi. Sem spadajo duhovne vaje za otroke v Želimljem, Veržetu, na Bledu, pa različni tečaji pri sestrah na Bledu in v Novem mestu. Uskovniški tedni so namenjeni mladini, uskovniški dnevi pa za odrasle. Potem so tu še različni kampi v Veržetu, ministrantom pa je namenjen Savio kamp na Pohorju. Letos je kot začetek praznovanja 200-letnice don Boskovega rojstva za mlade organizirano peš romanje po don Boskovih krajih. Še veliko drugih programov je, da oratorijev po naših župnijah ne omenjam.

Mnogi mladi bodo ta čas izkoristili za svoje prostovoljno delo kot animatorji na oratoriju ali drugih različnih dejavnostih. Že sedaj se jim za to njihovo požrtvovalnost in prizadevnost iskreno zahvaljujem. Glejmo nanje z veliko mero simpatije. Če je le mogoče, jim priskočimo na pomoč. Za vsako našo gesto bodo neizmerno hvaležni. Predvsem pa vas prosim, da bi za te mlade tudi molili. Potrebujejo to duhovno podporo in Božjega blagoslova, da bo vse njihovo delo v njihovo osebno korist ter Božjo čast in slavo.

Vsem vam želim, da bi se na počitniškem oddihu ne le odpočili, temveč napolnili z novimi močmi za nove izzive.

BOŠTJAN JAMNIK
DELEGAT ZA SALEZIJANSKO
MLADINSKO PASTORALO

Don Boskov najlepši cvet Mariji

■ Marko Suhoveršnik

Ovinkaste ceste povezujejo razpršene zaselke in osamele kmetije se vijejo med strmimi zaplatami slabo rodovitnih njiv in ne preveč gozdovom podobnih planjav. Prav na obrobju monferratskih holmov, ki se že spogledujejo z ligurijskimi obalnimi planinami, je don Bosko »utrgal« najlepši cvet Mariji.

Če je don Boskov rojstni kraj, danes imenovan Colle Don Bosco, z veličastnim svetiščem vstalega Kristusa postal hrib mladinskih blagrov, bi za rojstni kraj sv. Marije Dominike Mazzarello lahko rekli, da je skriti biser duhovnosti. Skriti zato, ker ga ne najdemo ravno na vsakem zemljevidu in do njega ne pelje široka ravna cesta; biser v svoji prvinskosti strnjenih ozkih uličic,

ki ga moderna prostorska preurejanja niso iznakazila; duhovnosti zaradi Božjega posega v življenje preproste kmečke hčere, ki je neizbrisno zaznamovala svet.

Marija Dominika se je rodila 9. maja 1837 v Mazzarellih, zaselku kraja Mornese. Ob njeni rojstni hiši, danes obnovljeni in vredni ogleda, so ob 100-letnici ustanovitve sester hčera Marije Pomočnice v sedem-

desetih letih prejšnjega stoletja zgradili velik zavod in svetišče. A bolj kot sam zavod, danes duhovni center in moderna cerkev sv. Marije Dominike Mazzarello s sicer lepo oltarno fresko, pritegne majhna cerkvena na ovinku le par korakov stran. Prvič so jo prizadevni Mazzarellčani zgradili že leta 1843, a se je v tej revni in večkrat obubožani pokrajini z leti skoraj sesula. Ponovno so jo oživili leta 1964 kot spomin na stoletnico prvega srečanja dveh svetnikov: don Boska in Marije Dominike.

Samo še v filmih lahko vidimo vozove s konjsko ali človeško vprego, ki ropotajo po blatnih ali s prevelikim kamenjem utrjenih poteh. Prav taka pot, danes sicer utrjena z asfaltom, a zato nič kaj širša, vodi do samega centra Morneseja, strnjenega okoli župnijske cerkve na sosednjem hribu. Nič kaj dosti se ni spremenilo od tedaj, ko se je tod na vztrajno povabilo takratnega župnika Pestarina sprehodil don Bosko, razen novih fasad, kanalizacije in druge infrastrukture. A don

Bosko ni občudoval le zunanjščine, ki ji sodobni romarji tako radi pritegnemo, temveč skupino deklet, ki jih je vodila Marija Dominika. Tu se je udejanjil sicer načrtovani milostni trenutek: »Nosile boste ime, ki ga že dolgo nosim v svojem srcu: hčere Marije Pomočnice.«

Mazzarelloni so se v življenju kar nekajkrat preselili. V to so jih silile predvsem ekonomske razmere. Ob prvem don Boskovem obisku so živeli na ulici Valgelata v Morneseju. Seveda so tu še hiše družin drugih deklet Marijinega kroga, mimo katerih se je v sončnih dnevih prav prijetno sprehoditi. Pot nadalje vodi do »Zavoda« na koncu kraja. Če se slučajno izgubite na tistih nekaj ulicah v centru, vprašajte za »Collegio« in vsak domačin bo vedel, kje je to. Nad don Boskovim delom navdušeni Mornesežani so ga zgradili za vzgojo domačih fantov, a ga je don Bosko leta 1872 namenil novemu Inštitutu sester hčera Marije Pomočnice. Kar se je v zavest morneškega življa, trmasto opiljenega ob življenju na strmih zaplatah zemlje, usedlo malo manj kot izdaja. Menda vse do danes. A Božja pota so nepredvidljiva in kdo bi se jim lahko upiral.

Če sledimo dalje po hribom prilagajajočih se cestah in potih, nas pripeljejo do Valponaske. Vendar ne omogočajo ustreznega časovnega zaporedja življenja Marije Dominike, ki ji v teh krajih sledimo. Torej: rodila se je v Mazzarellih; v dekli-

ških letih se je v Mornesah ob župniku Pestarinu pripravljala na svoje poslanstvo; v »Collegiu« je postala prva predstojnica sester HMP; obdobje otroštva pa je preživela na samotni pristavi Valponasca, tri četrte ure hoda iz Morneseja. Obdana pretežno z vinogradi danes nudi čudoviti kraj odmika, kar je bil tudi za Marijo Dominiko, kjer se

je lahko s pogledom iz podstrešnega okna srečevala z Jezusom v morneški župnijski cerkvi.

In ko vedoželjni poleg poti v Becchih prehodi tudi morneško pot, bo lahko vdihnil salezijanskega duha z obema kriloma pljuč. Tudi v Morneseju je imela glavno besedo Marija, ki sta ji don Bosko in Marija Dominika popolnoma zaupala ...

1 Vodnjak v Morneseju

2 Sodoben zavod sester HMP v Morneseju

3 Mornese danes

4. maj

Čeprav nisem nič kaj čustven človek, se mi je nocoj topilo srce. Naš najmlajši je prvič sam zmolil Sveti angel. Pri starejših treh je bilo uvajanje v molitev nekaj spontanega. Mlajši pa se je upiral že od prvega dne, ko sem ga začela spodbujati k samostojni molitvi. Ni se hotel pokrižati, ni hotel govoriti, še pri miru ni sedel! Poskušali smo zlepa in bolj strogo, a ni pomagalo. Odločila sem se za moratorij – bo že čas naredil svoje. In kaže, da je res.

Nocoj sem kot navadno vprašala, kdo bi začel večerno molitev. »Jaz bom,« se je javil mali, se takoj nato pokrižal (zgledalo je sicer kot čira-čaranje po zraku) in začel: »Sveti angel, valuh moooy ...« Vsi smo se spogledali. »... Bodi vedno ti z menoooy ...« Celo molitev je znal na pamet. Bili smo tiho in ga poslušali. »Plav plislčno plosim te ...« Bil je to svet trenutek za vso družino. Prepričana sem, da so nebesa nocoj slišala in uslišala prvo Jurijevo molitev.

6. maj

Še vedno sem pod vtisom Jurijeve molitve in mislim, da imam še vedno malo stopljeno srce. Po šmarnicah sem z navdušenjem o tem pripovedovala znanki. Tudi ona ima štiri otroke, le da so malo starejši. »Kako pa vam uspe moliti z vašimi najstniki?« jo je še zanimalo. »Čim krajša je molitev, tem bolj jim je všeč,« sem bila iskrena. »To so taka leta,« me je potolažila. »Zdaj si ti dežurna, da moliš zanje,« me je podučila. Iz torbice je izbrskala listek. »To molitev sem našla v neki knjigi. Vsak dan jo molim za svoje otroke. Kar obdrži jo – doma imam še en izvod na nočni omarici.«

Zvečer v postelji sem jo prebrala:

Govorim z angeli svojih odraslih otrok.

Ste še ob njih in držite njihove želje v svojih rokah?

Ali kaj veste o njihovih bojih in osamljenosti?

In če zdaj vas in življenje popolnoma odklanjajo, se odvrnete od njih in kuhate zamero?

Potrebujejo vas – še bolj kot takrat, ko so bili majhni.

Nujno vas potrebujejo! Kajti mladost je najtežji čas.

Vse moraš urediti sam. Osvoboditi se moraš in vse pretehtati sam.

In o angelih ne želiš ničesar vedeti.

O, vi, angeli mojih odrasčajočih otrok!

Mama ne sme več posegati vmes – vi pa smete.

Mama ne sme več dajati nasvetov – vendar vaša močnost prihaja od Boga.

Ostanite pri mojih odraslih otrocih, vi angeli!

Pomagajte jim potovati po goščavi in najti pravo pot, njihovo pot!

Zdaj vem, zakaj ima znanka to molitev v torbici in na nočni omarici. Tudi jaz si bom verjetno naredila še en izvod.

8. maj

Poklicala sem znanko in ji povedala, kako me je prevzela molitev, ki mi jo je podarila. »K angelom ne molim prav pogosto. Nisem vedela, da so uporabni tudi za odrasle,« sem ji razložila

Foto: M. Čalnik

svoje dileme. »O, jaz imam pa angele rada in jih velikokrat kaj prosim,« je prav z otroško vero odgovorila. »Najbolj so učinkoviti pri reševanju konfliktov. Če moram rešiti kakšen spor ali če imam na urniku zahteven sestanek, prosim svojega angela varuha, naj se pred tem pomeni z angeli varuhi mojih sogovornikov. Tako se oni pogovorijo vnaprej in nam pripravijo teren. Poskusi še ti – boš videla, da deluje.«

Sliši se logično. Res moram kdaj poskusiti.

15. maj

Pred šmarnicami sem srečala gospo, s katero se vidiiva bežno nekajkrat na leto. Morda sva v življenju spregovorili le nekaj besed. »Kako vam gre?« me je vprašala. »Hvala. V redu smo. Lepo se imamo.« Iskreno se je nasmehnila: »To me pa veseli. Veste, večkrat molim za vas in za vašo družino.« Zelo sem se začudila, saj se res le bežno poznamo. Njene besede so mi šle do srca. Nekdo, ki ga

komaj poznam, mi želi dobro in moli zame. Čutim se obdarjeno z nebes: kot da bi mi Jezus pokazal mojega angela varuha.

18. maj

Danes smo imeli v župniji birmo. Mož je bil boter nečaku, zato sem ju pri birmovanju posebej spremljala z očmi in z molitvijo za darove Svetega Duha. Tudi za vse otroke znancev sem storila tako. Potem je prišel na vrsto »naš birmanec«. Osebnost ga v družini ne poznamo, a smo vse leto molili zanj. Bili smo njegovi »duhovni botri« – na začetku šolskega leta smo iz košare z imeni birmancev potegnili listek z njegovim imenom in se obvezali, da bomo vsak dan do birme molili zanj. Tako smo postavili njegovi »duhovni botri«, on pa je postal »naš birmanec«, ne da bi vedel, da je naš. Danes zjutraj smo mu napisali čestitko in jo odvrgli v njegov poštni nabiralnik, saj vemo, kje stanuje. »Ali naj se podpišemo?« sem vprašala otroke. »Ne, mami, ne! Naj ostane skrivnost!« so bili vsi enoglasni. Tako smo oddali čestitko s podpisom: Tvoji duhovni botri. Ko je škof birmal »našega birmanca«, sem molila za njegovo zvestobo. Bila sem ponosna nanj in na nas, ker smo bili zvesti v molitvi. Lepo je biti nevidni pomočnik.

22. maj

Poklicala me je Anika. Sem njena birmanska botra, njena mama pa je bila moja botra. Nič si nismo

v sorodu – povezuje nas samo botrstvo. Zdaj je Anika že odrasla. »Dojenčka pričakujemo,« je naznanila. To je njen tretji otrok. Zelo sem vesela zanj. Tako sončen človek je in ima lepo in toplo družino. Ko sva končali telefonski pogovor, me je v trenutku prevzela velika želja: »O, kako rada bi bila botra temu otročičku!« Presenečena sem bila nad to mislijo – le od kod se je vzela in tako silovita je. Ob priliki pokličem Aniko in ji to povem.

23. maj

Tale moja želja o botrstvu me je zadela čisto nepripravljeno. Tisoč in ena misel se mi podi po glavi. Ne spodobi se komu reči, da želiš biti boter. Navadno te drugi vprašajo, če bi jim bil boter. Ne morem poklicati Anike in ji izreči svoje želje. Morda ima druge načrte in bi me težko zavrnila. To bi bilo sebično ... Ne kliči Anike – to zadevo je treba še prespati!

24. maj

Prebudila sem se v novo jutro z novo rešitvijo: otročičku bom duhovna botra. Molila bom zanj in ga spremljala, ne da bi za to kdo vedel. Čeprav je še majhna pikica in živi daleč stran, je danes postal čisto malo moj. Morda je moja vroča želja po botrstvu božji klic k molitvi zanj.

Prosim te, Jezus, varuj tega otročička. Naj ti ostane zvest na vseh svojih poteh.

Gorje slabim pastirjem

■ pripravil Ivan Turk

Junij in julij sta meseca

duhovniških posvečenj in novih maš. To je lahko milostni čas za mlade, ki razmišljajo o svoji poklicanosti. Marsikdo si zastavi vprašanje: Ali tudi mene Bog kliče v duhovniško ali redovniško življenje? Imam potrebne lastnosti? Pri razločevanju duhovnega poklica nam lahko pomagajo tudi misli papeža Frančiška, ki jih je pred veliko nočjo 2014 povedal semeniščnikom Papeškega kolegija Leoniano, ki so v Rim poromali peš.

»To romanje je zelo lep simbol vaše poti formacije, ki jo je potrebno prehoditi z navdušenjem in vztrajnostjo, v Kristusovi ljubezni in bratskem občestvu.«

Tako kot vsako semenišče ima tudi Leoniano cilj, je nadaljeval papež Frančišek, »da bodoče duhovnike pripravljajo 'v ozračju molitve, študija in bratstva'. Prav to evangeljsko ozračje, življenje, polno Svetega Duha in človeškosti, tistim, ki se vanj poglabijo, namreč dopušča, da dan za dnem vsrkavajo čutenje Jezusa Kristusa, njegovo ljubezen do Očeta in Cerkve, njegovo predanost Božjemu ljudstvu. Poleg molitve, študija in bratstva je papež zatem omenil še apostolsko življenje. To so 'štirje stebri formacije': krepko duhovno, resno intelektualno, skupnostno in apostolsko življenje. Vsi štirje so pomembni.«

»Vi, dragi semeniščniki, se ne pripravljate, da boste opravljali nek poklic, da boste postali funkcionarji nekega podjetja ali nekega birokratskega organizma.« Papež je bil konkreten: Imamo veliko duhovnikov, ki so ostali na pol poti. A postati morajo pastir-

ji po podobi Jezusa, Dobrega pastirja. Biti kot on in biti sredi njegove črede, da bi pasli njegove ovce. To je njihova poklicanost, pred katero se kot Marija pred angelom lahko vprašajo: »Kako se bo to zgodilo?« Če so prestrašeni in negotovi, naj se pogovorijo s svojim duhovnim očetom, z vzgojitelji in naj molijo.

Papež Frančišek je nadalje pojasnil, da ta pot pomeni vsak dan premišljevanje evangelij, da bi ga posredovali z življenjem in oznanjevanjem; pomeni izkusiti Božje usmiljenje v zakramentu sprave, nikoli ne pozabiti na spoved, da bi postali velikodušni in usmiljeni duhovniki, da bi čutili Božje usmiljenje nad seboj; pomeni hraniti se z vero in ljubeznijo do evharistije, da bi z njo hranili krščansko ljudstvo; pomeni biti moške molitve, da bi postali glas Kristusa, ki hvali Očeta in nenehno posreduje za brate. Tako kot so s pogumno molitvijo posredovali veliki moške, kot sta bila Mojzes ali Abraham, ki sta se bojevala z Bogom za ljudstvo.

Papež je še priporočil: »Če niste pripravljani hoditi po tej poti, s temi državami in temi

izkušnjami, je bolje, da ste pogumni in poiščete drugo pot. V Cerkvi je mnogo načinov, kako ponuditi krščansko pričevanje, in veliko poti, ki vodijo tudi do svetosti. V duhovniški hoji za Jezusom ni prostora za povprečnost, tisto povprečnost, ki vedno pripelje v izkoriščanje Božjega svetega ljudstva v lastno korist. 'Gorje slabim pastirjem, ki pasejo sami sebe in ne črede!' Tako so govorili preroki (Ezk 34,1-6). Semenišče ni zatočišče za vse omejitve in psihološke pomanjkljivosti.«

Molitveni nameni

JULIJ

Da bi letošnji novomašniki in vsi ljudje dobre volje bili odprti za darove Svetega Duha in sprejemljivi za njegove navdihe.

AVGUST

Da bi praznovanje Marijinega vnebovzvetja povečalo v nas spoštovanje do žena in materinstva.

SEPTEMBER

Da bi vzgojne ustanove posredovale mladim vrednote, ki plemenitijo glavo in srce.

Dvestota obletnica rojstva sv. Janeza Boska 1815-2015

Od 16. avgusta 2014 do 16. avgusta 2015 bo potekal jubilej 200. obletnice rojstva sv. Janeza Boska. V jubilejnem letu se bo tako po svetu kot v Sloveniji zvrstilo veliko dogodkov.

DVESTOTA OBLETNICA ROJSTVA
1815 • DON BOSKO • 2015

1. DOGODKI NA SVETOVNI RAVNI

Koledar obhajanja dvestoletnice v letu 2014–2015 predvideva dogodke na svetovni ravni v okviru salezijanske družbe. Ti dogodki imajo različne značilnosti in so namenjeni različnim subjektom.

Načrtovani dogodki bodo potekali bodisi v Turinu in Castelnovu Don Bosco bodisi v Rimu. To so:

16. avgust 2014 Odprtje dvestoletnice: Colle Don Bosco

28. september 2014

145. misijonska odprava, izročitev misijonskih križev: Turin

19.–23. november 2014

Mednarodni zgodovinski kongres: Rim, Salesianum

15.–18. januar 2015

Dnevi salezijanske duhovnosti: Rim, Salesianum

19.–21. marec 2015

Mednarodni pedagoški kongres: Rim, UPS

21.–25. maj 2015, Shod salezijanskih škofov: Turin

6.–9. avgust 2015

Mednarodni kongres Marije Pomočnice: Turin

11.–16. avgust 2015

Salezijansko mladinsko gibanje, Don Bosco 2015: Turino in Colle Don Bosco

16. avgust 2015 Sklep dvestoletnice: Colle Don Bosco

2. IZPOSTAVITEV TURINSKEGA PRTA

Za priložnost dvestoletnice in prav v spomin na rojstvo sv. Janeza Boska je turinski nadškof mons. Cesare Nosiglia napovedal izpostavitev turinskega prta v Turinu, ki bo trajala 45 dni v času med velikonočnim časom in sklepom dvestoletnice.

3. OBISK PAPEŽA FRANČIŠKA

Zaradi teh dveh okoliščin je v Turin povabljen tudi papež Frančišek. Povabilo je sprejel, a datum še ni določen.

4. EXPO 2015 V MILANU

V času praznovanja dvestoletnice bo v Milanu od 1. maja do 31. oktobra 2015 potekal Expo 2015. Dogajanje bo potekalo pod imenom »Hrana za planet, energija za življenje«. Gre za dogodek svetovnih raz-

sežnosti, pri katerem bo salezijanska družba sodelovala s 30 dogodki, izbranih z raznih koncev salezijanskega sveta.

5. DOGODKI V SLOVENIJI

V Sloveniji bomo jubilejno leto pričeli **na dan rojstva sv. Janeza Boska, 16. avgusta 2014, v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku.**

- 19.00: **sv. maša.**

- 20.00: **slovesne večernice**, nagovor salezijanskega predstojnika Janeza Potočnika, molitev rožnega venca, pete litanije Matere Božje.

Predvidoma bo to molitev prenašal Radio Ognjišče. Skozi celotno jubilejno leto 2014–2015 je predvidenih več dogodkov. Podroben program za celo leto bo objavljen v prihodnji številki Salezijanskega vestnika.

Na svetovnem spletu boste dogajanje v zvezi z jubilejnim letom lahko spremljali na posebni spletni strani:

donbosko.si/jubilej2015

Si nadarjen ali ne?

Foto: D. Gačnik

Na šoli smo nekaj dni nazaj imeli »praznik znanja«, tako kot so ga najverjetneje imeli še marsikje drugje. Izpostavili smo učence, ki so dosegli odlične rezultate na raznih tekmovanjih. Imeli smo tudi organizirane dejavnosti za nadarjene učence. V sklopu tega sem peljala skupinico učencev na neko dobrodelno ustanovo v center mesta.

»Povejte kaj o sebi,« je vprašal animator, »na katerih področjih pa ste nadarjeni?« Nekaj jih je povedalo jasno, par jih je v zadregi nekaj zamomljalo, nekaj pa jih je reklo, da tega ne vedo. V tisti center sem torej peljala evidentirane učence s statusom nadarjenih, ki jim ni nihče povedal, zakaj pravzaprav sploh imajo ta naziv. Ponosni so, da ga imajo in mnogo jih je na tej lovoriki zaspalo.

Že nekaj časa želim napisati nekaj vrstic o tako imenovanih nadarjenih učencih, ki jih mora evidentirati vsaka šola. Mnogo učiteljev ima drugačno mnenje od tistih strokovnjakov, ki so s tem izrazom prišli v slovensko šolstvo. Zakaj me ta tematika tako vznemirja, če je pa skrb za talente vendarle zelo evangelijska drža? Ne le prav, celo poslanstvo učitelja je, da skrbi za močna področja pri učencih ter jim pomaga, da le-ta razvija. Osebnostno mi je najbližja don Boskova misel tista, ki pravi, naj vzgojitelj v vsakem mladostniku išče močno točko in na njej gradi. Prepričana sem, da bi don Bosko spodbujal iskanje nadarjenosti. Je pa ne bi etiketiral. On bi spodbujal, naj iščemo nadarjenost pri vseh.

Težava je tudi v tem, ker je nadarjeni učenec že vsak drugi. Približno pol razreda je nadarjenega. Je to res realno stanje? Nekaj jih zagotovo izstopa. Nekateri so pravi geniji. Športni, intelektualni, umetniški ... Ampak – a je takih res pol v razredu? So imeli nekateri srečo, da so bili predlagani, pri drugih pa je njihov talent ostal zakopan in ga ni nihče videl? Povedano brez ovinkov: če nadarjenost postavim v šolski sistem, je zame to zlorabljen pojem. Beseda nadarjenost skriva v sebi besedo dar. Nadarjeni so tisti, ki imajo darove, talente. Mar jih nima vsak? Ko sem sama hodila v šolo, smo sošolcu, ki je lepo risal, rekli, da pač lepo riše. Občudovali smo njegove risbe, in ko je učitelj potreboval, da bi kdo kaj lepega narisal, smo ostali pokazali nanj. Ko je narisal, smo rekli: »Dobro je« in učitelji so rekli: »Lepo si narisal.« In bili smo vsi zadovoljni in veseli in nismo se obremenjevali z nazivi in ne s tem, zakaj jaz nisem nadarjen, moj sošolec, ki je za mišjo dlako (ali pa še manj) boljši od mene, pa je.

Ravno ko to pišem, dobim SMS od sodelavke, s katero velikokrat razglabljava tudi o filozofiji nadarjenosti. »Gledam skozi okno. Jan iz 6. razreda je s traktorjem sam obrnil že tri travnike mrve. Vsak ima področje, na katerem je dober.«

Jan ima zelo nizke ocene. Tako kot ima nizke ocene mnogo nadarjenih, kar pomeni, da to res ni pomemben faktor. Pa vendar strojno obračanje mrve pač ni na seznamu nadarjenosti in Jan iz 6. a ne bo nikoli evidentiran, čeprav zna edini v razredu voziti traktor ... Če že ni nadarjen, pa upam, da bo v življenju obdarjen – z dobrimi ljudmi, ki mu bodo povedali, da je dober fant in da ima marsikateri talent, ki ga ne sme zapraviti.

● učiteljica

Ki si ga Devica v templju darovala

“... luč v razsvetljenje vseh narodov”

● prevod in priredba: s. Irena Novak

Slavospevi *Moja duša poveljuje Gospoda, Hvaljen Gospod, Bog naših očetov in Zdaj odpuščaš so tri pesmi veselja, tri preroške himne, ki poveljujejo nov in presenetljiv dogodek odrešenja, ko je to vstopilo v zgodovino.*

Cerkev hoče, da te tri pesmi dajejo ritem vsakodnevni bogoslužni molitvi. Slavospeva Hvaljen Gospod in Zdaj odpuščaš sta privrela iz ganjenega srca dveh ostarelih parov, ki vidita v porajajočem se novem življenju polnost svojega življenja. Zaharija in Elizabeta ob čudežnem rojstvu njunega sina Janeza poveljujeta Boga, ker se je spomnil “svoje svete zaveze” ter je obiskal in odrešil svoje ljudstvo. Čas odrešenja, po katerem sta tako dolgo hrepenela, je končno blizu. Njun sin označuje začetek novega obdobja odrešenjske zgodovine. Njegovo ime je Janez, kar pomeni “Bog je usmiljen”.

Simeon, ki ga spremlja prerokinja Ana, ob srečanju z detom Jezusom hvali zvestega Boga, ki mu je naklonil, da je videl odrešenje. Otrok, ki ga drži v rokah, je “luč v razsvetljenje vseh narodov”, dopolnitev njegovega pričakovanja in pričakovanja vsega izraelskega ljudstva. Zadovoljen in hvaležno lahko reče: “Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru”.

Slavospev *Moja duša poveljuje Gospoda* pa sveže ubrano zapoje Marija, mlada žena s preroškim pogledom. Njeno srce je polno veselja. Njena pesem je poezija lepote mladosti in življenja, ki poveže pesmi dveh starčkov in ustvari čudovito povezavo občestva med različnimi rodovi. Ona, ki jo “bodo blagrovali vsi rodovi”, je vez veselja med generacijami.

Vesela Marijina pesem, ko se sreča z nosečo Elizabeto, vnaprej pripravi ganjeno pesem, ki jo izpove Simeon v Jeruzalemskem templju, ko se je srečal s pričakovanim odrešenikom.

Marija se radosti, ker je Bog zvest obljubam, ki jih je dal Abrahamu in vsem njegovim potomcem in ker se njegovo usmiljenje razširja “iz roda v rod”. Ostareli Simeon se zahvaljuje za isto Božjo zvestobo in ljubezen, v kateri more človek zaključiti svoje zemeljsko življenje v miru in se vreči naproti polnosti. Slavospev *Moja duša poveljuje Gospoda* je pesem, ki pomlaja. Marija poma-ga, da se moremo veseliti, ko ljudem kakršnekoli starosti predstavi nasmejjano Božje obličje.

Po: Ko Ha Fong Maria, Magnificat: un canto che ringiovanisce, revija Maria Ausiliatrice, 6/2012

Foto: S. K. Rotar

Marija

Zastavimo nov način, »kako se iti pastoralo«

■ Ángel Fernández Artime, vrhovni predstojnik

Dragi prijatelji, pristrčen pozdrav! Te vrstice pišem neposredno pred praznikom Marije Pomočnice. Prosim jo, naj pri Jezusu dobi blagoslovov za vas, zlasti za družine in ljudi, ki so v položaju, ko še posebej potrebujejo Luči.

V teh prvih mesecih sem obiskal nekatere salezijanske inšpektorije in začel spoznavati konkretno stvarnost salezijanske družbe in družine po svetu. Boga hvalim za vse dobro, ki se v don Boskovem imenu uresničuje po svetu v prid mladim in ubogim, preprostim ljudem. Na svoje oči vidim uresničevanje mnogih zavzetih načrtov, ko iz dneva v dan z nekaj hlebi in malo ribami Bog množi učinek našega dela in daje bujno rast delu naših rok.

Zavzemati se za najbolj krhke

Z vami bi rad delil svoje upanje in želje. Na voljo sem vam, da bi s svojo osebo po služenju in molitvi mogel dati podporo in spodbudo temu, kar Duh

neti po naših ustanovah po svetu.

Sporočilo, ki nam ga daje vstali Jezus in živi: Novo življenje po Božjem srcu, dostojanstvo njegovih otrok, upanja polna prihodnost za male in uboge. Ali kot nas spominja sv. Irenej: »Božja slava živeči človek«. To je tudi naša naloga: poveličevati Boga v svojih bratih, v tistih, ki so v največjih stiskah.

V teh dneh nas dosegajo novice o strašnem preganjanju kristjanov po mnogih krajih sveta in o kršenju človekovih pravic. Nič ne more biti dlje od Božjega načrta! Navzočnost Jezusa vstalega je luč, ki razsvetljuje teme, in je mir, ki razpršuje strah. Jezusovo sporočilo je sporočilo sozvočja v novem stvarstvu, osvobojenem zla in teme. Žal pa greh pritiska

in ljuljka duši dobro klasje. Prav zato pa se moramo kristjani in ljudje dobre volje v Božjem imenu nenehno zavzemati za naše najbolj krhke brate, da bi priplavala na površje nova stvarnost, ki bo bolj skladna z Božjim načrtom in bo dajala več priložnosti vsem ljudem.

Povzdignimo svoj glas in ga pridružimo papeževemu, ki ga je v teh dneh zastavil in terjal od mogočnih, naj ne bodo ravnodušni; združimo moči, da bi zajezili barbarstvo in krivico.

Ne gre le za vprašanje politike držav in Združenih narodov. V naši salezijanski družini, ki jo močno zaznamuje velikonočno razpoloženje, si bomo v Jezusovem imenu prizadevali, da bi ubogi in zadnji imeli več življenja. S srcem Dobrega pastirja, ki poskrbi za najbolj zapostavljene, bomo

vzpostavljali in podpirali tiste možnosti, ki bodo pomagale ogroženi mladini, kakor nas je učil don Bosko.

Cerkev, ki stopi ven

Frančiškov klic, naj si prizadevamo za »Cerkev, ki bo šla ven« na obrobja in v četrti ubogih, tja, kjer sta trpljenje in brezup največja, ta klic je za nas spodbuda za našo vzgojno in evangelizacijsko pobudo. Poklicani smo, da zastavimo nov način, »kako se iti pastoralo«: to naj bo preobrat k nežnosti, k sklanjanju k ranjenim, k sprejemanju oddaljenih, preobrat k temu, da stopamo v korak skupaj z oddaljenimi, da stopimo na stran tistih, ki jih družbena stvarnost odriva na rob in jih tam prepušča v nemilost.

Dosledno po evangeliju

Dragi moji prijatelji in prijateljice, to je tudi naš predlog. V prihodnjih letih bomo kot del Cerkve delovali tako, da bomo svoj način življenja in svoje oznanilo napravljali bolj zaupanja vredna. To se bo uresničevalo v tolikšni meri, kolikor bodo naše odločitve in izbire blizu potrebam najbolj uboge mladine. Vrhovni zbor salezijanske družbe iz pomladi 2014 od salezijancev zahteva, da bi zvišali pričevanje in prepričljivost svoje odločitve za korenito, dosledno življenje po evangeliju. To povabilo naj velja za celotno salezijansko družino. Hoditi za Jezusom in stopati po poti skromnosti/uboštva in bližine s tistimi, ki so v

družbi odrinjeni, zadnji. Kot učitelj Jezus želimo stopati z ljudmi in jih sredi med njimi zdraviti in osvobajati. Tistim, ki imajo v svojem mesu po svojem mučeniškem življenju vtisnjene Kristusove rane, je najprej namenjeno veselo sporočilo vstalega Jezusa: »Mir z vami!«

V približevanju in obhajanju 200. obletnice rojstva sv. Janeza Boska je najboljši način, kako ta dogodek obeležiti in praznovati prav ta: zvestoba njegovim velikim uvidom. Ne dvomim, da je eden od njih življenjskega pomena tudi za nas danes: prednostna odločitev »za ubogo mladino in za mladino v nevarnosti«.

Navodilo Jezusa vstalega, naj se vrnemo v Galilejo, je navodilo, naj se povrnemo h koreninam, naj se torej vrnemo k ubogi mladini. Prepričan sem, da ga bomo »tam našli«.

27. vrhovni zbor

Udeleženci iz 132 držav, predstavniki skoraj 16 tisoč članov na vseh petih kontinentih sveta, vsaj 200 jezikov ... ob teh podatkih bi lahko dobili vtis, da gre za zelo razvejeno multinacionalko, ki obvladuje moč in kapital.

V resnici gre za 220 udeležencev 27. VZ salezijancev, ki se je začel zadnje dni februarja v rojstnih krajih sv. Janeza Boska v Turinu, potem pa je svoje delovanje preselil v Rim. Po predstavitvi zadnjega šestletnega delovanja dosedanjega vrhovnega predstojnika Chaveza in njegovega sveta so se srca navzočih odprla delovanju Božjega Duha po

duhovnih vajah. Zavedajoč se, da ne gre za vprašanje moči in oblasti, temveč služenja najrevnejšim med mladimi na način, ki ga zahteva ta čas, so zborovalci v skupinah razmišljali o »evangeljski korenitosti«, po kateri bomo pomenljivi sredi sodobnih razmer, in o morebitnih pravnih spremembah temeljnih dokumentov salezijanske družbe. Odkrivanju novih smeri salezijanskega delovanja in iskanju najbolj primernih načinov se je pridružila tudi izbira 10. don Boskovega naslednika, ki je bil predstavljen v prejšnji številki Salezijanskega vestnika.

Udeleženci 27. VZ smo to dogajanje doživljali kot globoko duhovno izkušnjo, ki vabi ne le k osebnemu, temveč tudi k skupnostnemu spreobračanju, in to na vseh področjih: pastoralnem, vzgojnem, duhovnem, pa tudi znotraj samega upravljanja dobrin in ustanov, potrebnih za salezijansko poslanstvo. Močno nas je spodbudila apostolska spodbuda papeža Frančiška Veselje evangelija. To je ne nazadnje vsebina in usmeritev vsega salezijanskega vzgojnega in pastoralnega prizadevanja ter način odnosa do mladih in med seboj.

Franč Maršič

Na Kitajskem Slovenec po latinsko

Kultura – temelj srečevanja civilizacij

■ pripravil Marko Suhoveršnik

Slovenski salezijanec dr. Miran Sajovic predava klasične jezike in latinsko krščansko književnost na *Salezijanski papeški univerzi v Rimu*. To poletje se že tretjič nahaja v Pekingu na *Bejing Foreign Studies University*, kjer okoli 200 kitajskih študentov seznanja z osnovami jezika Cicerona in sv. Avgušтина. Kljub strogi kitajski politiki se je med univerzama razvilo dobro sodelovanje. Naj nas v ta, v vseh pogledih zanimivi svet, popeljejo kratki odlomki iz Miranovega lanskoletnega dnevnika.

22. junij 2013

Na letališču me pričaka sobrat, ki poučuje v Pekingu, Michele in odpelje v univerzitetni kampus. Soba je tokrat urejena, čista. Po kosilu in kratkem počitku sledi sveta maša v misijonarjevi sobi. Vse je pravzaprav v eni omari: molitvene knjige, oltar, tabernakelj, pribor za maševanje.

Sledi ogled nove knjižnice, ki je lani še ni bilo. Pred vhodom najdem med drugimi zapisi tudi slovenskega: »knjižnica« (*sic!*). O takšni

knjižnici bi marsikatera univerza v Evropi lahko sanjala: prostorna, svetla in čista. Knjig v njej ne manjka, nekaj jih je celo v slovenščini.

Ob 18. uri večerja za vse profesorje: letos bomo štirje Nektajci, pomagala bosta tudi dva Kitajca. Davida, Američana, ki že več let poučuje v Pekingu, poznam od lani. Podarim mu latinsko gramatiko, ki jo je v latinščini spisal naš sobrat in latinist Anacleto Pavanetto. Michele v imenu inštituta »Latinitas Sinica« or-

ganizira tečaj, Anthony, iz ZDA, benediktinec, je »ta novi«.

23. junij

Z Michelom že hitiva v pekinško stolnico, saj je nedelja. Opazim, da so odstranili kip Mateja Riccija, prvega jezuitskega misijonarja na Kitajskem, saj so začeli s postopkom za svetništvo.

Pridružim se biblični skupini, ki se pred sveto mašo zbira v škofovi kapeli. Pekinški škof Jožef prihaja iz domovinskega združenja. Vatikan je menda dal tihi pristanek. Zbere se nas krepko čez 10. Preberem odlomek iz Markovega 4. poglavja. Stari gospod, bivši salezijanski gojenec, komentira in nekateri dodajajo svoje misli. Oglasi se gospa, ki govori o pomembnosti vere, ki raste in se krepi s pomočjo Svetega Duha. To je naš zaklad, brez njega smo izgubljeni, pravi. V Evropi govorimo o vsem drugem, le o pomembnosti vere in Boga ne, mi pade na misel.

Foto: M. S., osebni arhiv.

2. julij

Popoldansko predavanje poteka mirno. Opazujem študente: večina jih tiho poslušaja, a opazim, da je to tiho poslušanje zelo aktivno, nekaj je pa tudi dremavih. Kitajci se neradi izpostavljajo, ker se bojijo, da bi se z napačnim odgovorom osramotili. Po predavanju me čakata kitajska duhovnika za dodatno latinščino in nato še rojstnodnevna večerja v krogu profesorjev.

Iz pogovorov med večerjo izvem, da gospodarska kriza prihaja na Kitajsko, saj so začeli varčevati. Michele pove, da so na univerzi zelo omejili razne simpozije, gostujoča predavanja, itd. *Pecunia regina mundi* – denar sveta vladar, tako so pravili že Rimljani, in ni se veliko spremenilo od takrat. Denar je sicer zelo koristno sredstvo, a gorje, ko postane tiran in ti njegov suženj!

4. julij

Jutro ima že ustaljeno navado: sveta maša in molitev brevirja v svoji sobi. Skromen zajtrk z borovničevo marmelado, kikirikijevim maslom in kozarcem hladnega mleka, nato si pripravim še kitajski čaj. Kmalu se odpravim k predavalnicam, kjer me že čaka Sara, ki se sama uči la-

tinsko! Marljivi so ti kitajski študenti! A je tudi razumljivo, saj je med njimi močna selekcija in če odpelje vlak, drugega ni.

6. julij

Po jutranji molitvi pripravim popoldansko predavanje: *Martialis, Ave, Regina caelorum, Ave Maria* (izvirna besedila tako iz poganske kot krščanske latinščine). Ob 9.30 sledi zaključno somiševanje, saj se Anthony že poslavlja in odhaja na Tajvan, kjer bo imel tečaj latinščine ves mesec.

Zaključek tečaja bo danes s kravato. Preverjamo znanje, podelimo diplome in se neskončno fotografiramo. Kitajci so ponosni na svoja potrdila (en dokaz več za njihovo pridnost in eno priporočilo več za njihovo napredovanje).

7. julij

Nedelja. Pri sveti maši sem v stolnici, v rokah imam pahljačo, da se hladim, saj je zelo soparno. Premišlujem: kitajski kristjani, sad tolikih misijonarjev. Vsi ljubijo in molijo za papeža, a država jih preganja. Tisti iz domovinskega združenja imajo sicer manj problemov, a so tudi manj svobodni. Tukajšnjega škofa še nikoli nisem videl. Na Zahodu imamo versko svobodo, nihče nas ne ovira in smo tako zelo mlačni: cerkve se prazniijo, nedeljska maša nam praktično nič ne pomeni, svoje izražanje vere pa skrivamo. Prevzame me pobožnost Kitajcev: predano molijo pred Marijino podobo, med mašo so na kolenih pri povzdigovanju, pred obhajilom, pristopajo tudi k sveti spovedi.

Bratstvo

Gledam v vsakem Božjo podobo?

Z Marijo obiskovalko pri Elizabeti služim?

Imam privlačno, simpatično dobrohotnost?

Imam topel sprejem do antipatičnih, starih, sitnih, bolnih, nadležnih, sovražnih?

Prilagodim svoj značaj s katerim koli značajem, posebno med sobrat, ki imajo napake; sem z njimi potrpežljiv?

Pomagam robotim in grešnim z ljubeznivostjo in toplo in z dobro besedo ter z zgledom in molitvijo?

Sv. Frančišek Saleški me uči vljudnosti, delikatnosti, ljubeznivosti, srčne dobrote. Da sem galantuomo, kot je bil don Bosko.

Prva lekcija je bila: Patientia nobis necessaria est, s samim seboj in z drugimi. Uravnovešenost, obvladaj se, pax tecum.

Janez Dobri je hotel biti graditelj skupnosti z veseljem, optimizmom, šaljivostjo, s spoštovanjem do vsakega.

Se znam opravičiti, prositi odpuščenja, se ponižati in drugega postaviti višje kot sebe?

Sv. Terezija Avilska pravi, da je melanholija in vsestransko kritiziranje pravi strup za skupnost. Tudi don Bosko.

Bodi zgled nenehne salezijanske drže ljubeznivosti.

A. Majcen, Duhovni dnevnik

Kerečev sklad

V »Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 24. aprila do 16. junija 2014 darovali:

Goličnik B., Kavčnik M., Mušič Z., Pečovnik A., Pozaršek I., Rihtar F. in nekateri neimenovani dobrotniki

Bog povrni!

■ BLED

**Letno srečanje
salezijancev
sotrudnikov**

Ko sem se v soboto, 10. maja, pripeljala na Rakovnik, sem tam že zagledala skupino (meni večinoma neznanih) ljudi. »Tole morajo biti tisti, s katerimi grem danes na izlet,« sem si mislila, obenem pa se je v meni porodila misel, da so to tudi tisti, s katerimi smo zdaj ista družina. Prvič sem se namreč odpravljala na letni izlet salezijancev sotrudnikov, h katerim sem pristopila tudi sama v mesecu februarju, ko nas je, takrat v hudi vremenski ujmi, 10 mladih dalo obljube.

V soboto nas je spremljalo sonce in že na sprehodu in kavici ob Zbiljskem jezeru smo odložili topla oblačila, ogrevati pa so se začela tudi naša srca. Najprej ob srečanju v skupnosti Barka, kjer smo se v medsebojnem spoznavanju utrdili v prepričanju, da ima vsako življenje svoj smisel in namen, občudovali ustvarjalnost oseb, ki živijo v Barki, in okušali preprostost, iskrenost in veselje ob druženju. Pot smo v medsebojnemu spoznavanju, molitvi in pogovoru nadaljevali proti Bledu in se ustavili pri sestrah HMP. Tam nas je čakal najpomembnejši del našega izleta. Slovesna sveta maša v kapeli Svete Družine, pri kateri so se naše sotrudiške vrste okrepile za štiri nove članice, žene in mame, ki želijo služiti po zgledu matere Marjete, ki je rada rekla »Bog te vidi!« Zdenka Kunšič, Lojzka Ocepek, Irena Mežan in Helena Sušnik iz centra Bled se zavedajo Božje navzočnosti v svojem življenju in jo želijo prena-

šati naprej, da bi po njih tudi drugi, zlasti mladi, spoznali, da so ljubljene Božji otroci. Tako pravijo skupaj z don Boskom: »Največja sreča za otroka je spoznanje, da je ljubljen.« Nadaljevali smo v veselem praznovanju, ob dobro obloženih mizah in napetem spremljevalnem programu, kjer so se nove sotrudnice pomerile v kvizu »Lepo je biti sotrudnik!« – in seveda zmagale! ☺ In za tem? K Mariji, seveda! Kar na sestrski vrt, kjer smo v litanih pred njo prinesli vse svoje prošnje.

Pot domov je minila kar prehitro, toliko smo si še imeli povedati. Nismo več neznanci, čuti se, da nas povezuje veliko več kot le to, da smo ta dan preživeli skupaj. In v meni se prebujala še ena prošnja – da bi bili sotrudniki in vsa salezijanska družina vedno bolj povezani, da bi to znali ponesti naprej in dom graditi v vsej Cerkvi.

Marija, Pomočnica kristjanov, prosi za nas!

Katarina Mohar

■ VERŽEJ

**Srečanje družin
prvoobhajancev**

Letošnje srečanje družin prvoobhajancev murkosoboške škofije, ki je potekalo 10. maja, je privabilo množico staršev in prvoobhajancev z obeh strani Mure. Staršem je spregovoril Peter Pučnik. Na prisrčen in razumljiv način je očete in matere odraščajočih otrok bodril, naj se ne bojijo in naj bodo sami prvi odprti za Gospoda, saj je to najmočnejši zgled za otroke. Prvoobhajanci so pod vodstvom animatorjev prisluhnili zgodbi o kruhu, nato pa sami oblikovali svoj

kruh želja in se pripravili na skupno sveto mašo. Za zaključek so se ponovno vsi zbrali na dvorišču Marijanišča, kjer jih je že čakalo veselo druženje ob pikniku.

**Praznik Marije
Pomočnice**

Letošnji praznik se je tradicionalno začel z vigilijo v polni Kovačičevi dvorani Marijanišča, kjer je sveto mašo ob prepevanju župnijskega otroškega pevskega zbora daroval ravnatelj Jože Brečko. Naslednji dan se je po molitveni uri v župnijski cerkvi razvila lepa procesija na dvorišče Marijanišča, kamor je množica pospremila milostni Marijin kip, ki so ga nosili člani prostovoljnih gasilskih društev Veržej, Bunčani in Banovci. Sveto mašo je vodil dekan Lojze Kozar. V pridigi je Marijo in njeno trpljenje ob Jezusovem trpljenju primerjal s trpljenjem božjega služabnika Danijela Halasa, ki je, kakor Marija, svoje življenje položil v Božje roke tudi za ceno trpljenja in mučeniške smrti. Sodelovali so otroški zbori pod vodstvom Bojane Ivančič in premierno zapeli mašne dele izpod njene peresa.

**Zaključek
Rokodelske
akademije 2**

Center DUO Veržej je uspešno zaključil sodelovanje v čezmejnem projektu Rokodelska akademija, ki se je financiral iz evropskih skladov za regionalni razvoj. Na zaključni konferenci v Kulturnem domu v Veržeju so se 28. maja zbrali vsi projektni partnerji ter predstavili svoje rezultate. Ivan Kuhar je predstavil aktivnosti na izobraževalnem področju in področju aktivnega preži-

vljanja počitnic z rokodelci. Center DUO je izpeljal usposabljanje za pridobitev NPK za rokodelski poklic slamo-krovec in lončar, programe rokodelske šole v naravi in sodeloval pri razvijanju programov projektnih partnerjev. V sklopu izvajanja počitniških paketov je udeležil preživljanje počitnic z rokodelci. Za potrebe kakovostne izvedbe programov in promocije projektnih aktivnosti je Center DUO uredil kamp ter vzpostavil promocijsko-informacijski center. Vsi so se strinjali, da je bil projekt pod vodstvom Mateje Rus zelo uspešen za povezovanje, promocijo in spodbudo rokodelske dediščine tega področja in samo želeli je, da se bo sodelovanje nadaljevalo in nadgrajevalo.

■ ŽELIMLJE Slovesa

Zadnja meseca šolskega leta sta imela na Gimnaziji Želimlje mednarodni pridihi. Drugošolci so se konec aprila odpravili na študijsko potovanje proti Angliji, tretješolci pa so v maju raziskovali Francijo.

Še pred tem je na začetku maja šolo obiskala nemška veleposlanica v Sloveniji, njena ekscelenca dr. Anna Elisabeth Prinz, s spremstvom. Dijaki so ob tej priložnosti pripravili kratek kulturni program ter se z gospo veleposlanico pogovarjali o njenem delu in doživetjih, o pomenu učenja tujih jezikov in prihodnosti mladih. V okviru obiska pa smo na vrtu za šolo zasadili tudi jablano avtohtone vrste, ki jo je šola podarila zavarovalnica ERGO. Mlade so želeli s tem opozoriti na pomen narave in jih povabiti, da bi zanjo skrbeli s spoštovanjem.

1 Bled, srečanje salezijancev sotrudnikov

2 Veržej, družine prvoobhajancev

3 Veržej, praznik Marije Pomočnice

4 Veržej, zaključek Rokodelske akademije

5 Želimlje, maturanti 2014

V maju so nas obiskali tudi dijaki z naše pobratene šole v Weichsu na Bavarskem. Z nami so preživeli dan pri pouku, skupaj smo odkrivali lepote Slovenije, se spoznavali in zabavali. Četrty dan smo se vsi strinjali, da je slovo prišlo prekmalu. A nas je ta dan čakalo še eno prav nič lažje – slovo naših maturantov. Ti so se od nas sicer slovesno poslovili že z maturantskim plesom konec aprila, ob koncu pouka zanje, preden so se odpravili opravljanju zrelostnega izpita naproti, pa so še uradno predali obveznosti svojim naslednikom ter pomahali šoli, dijakom, profesorjev in vzgojiteljem v slovo.

Mojca Leskovec

18. ulična košarka za ministrante

Že osemnajst let zapored smo se zbrali ministranti z raznih koncev Slovenije, da se pomerimo v ulični košarki. Le nekaj dni po prazniku sv. Dominika Savia, zavetnika ministrantov, smo se na lepo in sončno sobotno jutro, 10. maja, zbrali v Želimljem ob salezijanski gimnaziji in začeli športno srečanje z molitvijo ter se priporočili našemu svetniku. Sledilo je tekmovanje v dveh osnovnošolskih kategorijah. Ker je bilo skupin manj kot prejšnja leta, je bilo tekmovanja kmalu konec in hitro smo dobili zmagovalca. Veseli, ker smo skoraj vsi dobili pokale, smo odšli nazaj v svoje župnije in tja ponesli obilo športnega duha.

■ RIM

Romanje veselja

Mladi iz salezijanskega mladinskega gibanja smo

Želimlje, ulična košarka

Rim, slovenska skupina z novim vrhovnim predstojnikom Fernandezom

se konec aprila odpravili na romanje v Rim, da bi skupaj z verniki z vsega sveta in papežem Frančiškom praznovali razglasitev novih svetnikov – Janeza XXIII. in Janeza Pavla II.

V sklopu romanja smo se udeležili foruma Salezijanskega mladinskega gibanja iz Rima s pomenljivim naslovom Dva koraka do nebes, ki nas je spodbujal, da se z vsem srcem odločimo za svetništvo. Spoznali smo novega vrhovnega predstojnika don Angela, se z njim fotografirali in prisluhnili njegovi katezezi; z mladimi iz italijanskega Alassia smo stopili na pot po don Boskovih stopinjah in po rimskih uličicah molili slovensko-italijansko različico rožnega venca; na ves glas prepevali na metroju in avtobusih,

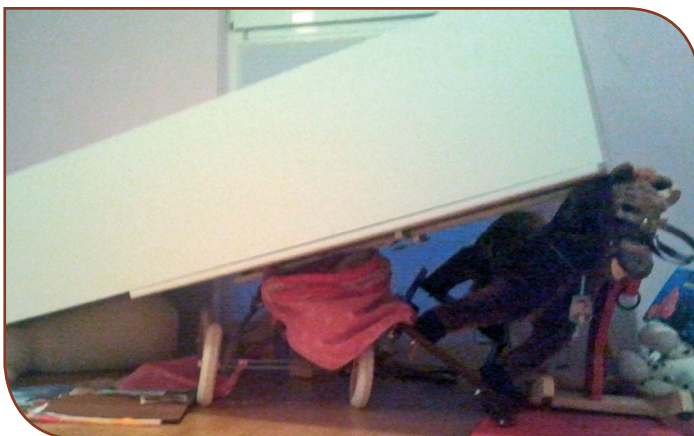
se smejali, plesali, spoznavali nove prijatelje in se veselili vsake dogodivščine, ki nam je bila na poti podarjena. Najpogumnejši med nami so vso noč stali v vrsti in sveto mašo obhajali prav na Petrovem trgu, drugi pa smo se množici priključili pri Angelskem gradu. Kako primeren dan je papež Frančišek izbral za ta veseli dogodek, nedeljo Božjega usmiljenja, saj je bilo Božje usmiljenje resnično moč čutiti v združeni molitvi vseh vernikov, ki smo se udeležili svete daritve. Če pogledam nazaj, lahko zagotovo rečem, da si nisem drznila upati na tako čudovite in blagoslovljene dneve v Rimu in naše romanje je resnično bilo – romanje veselja!

Živa Štiglic

Konjiček

Bila je sobota 18. januarja 2014, ko sta se moji dve hčerki igrali v otroški sobi s sošolko od starejše. Po kosilu so punčko prišli iskati njena mamica in njena dva bratca. Medtem ko sem pristavila za kavo in so se otroci še malo skupaj poigrali, smo naenkrat zaslišali velik hrup. Otroci so vpili, da se je na starejšo hčerkico podrla omara.

Nemudoma sem odhitela pogledat, kako bi jo izvlekla, a sem jo srečala prihajati mi naproti po stopnicah. Bila je prestrašena, a čisto v redu. Ko sem videla podrto omaro, sem obnemela od strahu. Hvala Bogu, da se je ustavila na konjičku – gugalniku. Hčerko sem vsa panična in tresoča se odpeljala k zdravniku, kjer so jo pregledali in ji naredili rentgen glave. Na moje začudenje jo je odnesla brez poškodb, le z majhno buško na glavi in navodili za počitek. Izvid je še sedaj neverjetno presenečenje glede na to veliko, podrto

omaro v primerjavi z njeno malo glavico. Tega konjička sem zjutraj na dan dogodka postavila v to otroško sobo, saj je bil nekaj dni v dnevni sobi, kamor ga je mož na prošnjo hčerkic prinesel manj kot teden dni pred dogodkom; prej pa je bil nekaj mesecev na podstrešju.

Ko je ta večer prišel mož domov, sem mu pokazala podrto omaro, ki jo je prestregel konjiček, da se je ustavila prej in ne na tleh, tako da hčerkice ni zmečkala. Zagledala sem škapulir sv. Dominika Savia, ki je bil obešen okrog konjičkovega vratu. Takrat nisem mogla verjeti svojim očem in vse mi je postalo jasno. Pred tremi meseci sem dobila škapulir, ki sem ga sicer nosila in molila za življenje že pred leti, v drugi nosečnosti. Tudi sedaj sem molila devetdnevnicu, opravila tudi spoved in se še večkrat priporočila k sv. Domini-

ku Saviu z željo po otroku. Tudi tega jutra sem hotela nadeti škapulir, a ga nisem našla. Ko smo se s hčerka-ma peljale v mesto, sem ju okregala in ju vprašala, katera mi ga je odnesla in skrila, saj je bil odložen v kopalnici na polički. Nista mi povedali, kje je. Sedaj je bila slika sv. Dominika Savia pred mojimi očmi. Visela je konjičku okrog vratu kot veliko znamenje vere. Mlajša hčerkica mi je pozneje povedala, da se je ona igrala in škapulir obesila konjičku okrog vratu.

Verjamem, da je moja hčerko rešil angel varuh – sv. Dominik Savio, ki otroke varuje od prvega trenutka nastanka njihovega življenja. Neizmerno sem hvaležna. Še naprej bom molila k njemu, da bi blagoslavljal in varoval moje otroke in vse, ki se zatekajo k njemu po pomoč.

T. P.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana
TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

Za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska. Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Tokrat izpisujemo imena darovalcev:

- do 28. 2. 2014, ki še niso bila objavljena:

Adamič A., Arh S., Arko A., Arnšek M., Balantič M., Banko M., Barbič D., Bavcon I., Baznik L., Belaj A. s. M., Belec O., Bernik A., Bizjak F., Bizjak J., Bizjak M., Branc M., Breznik I., Bric T., Burgar T., Burger M., Butalič M., Car M., Cerkovnik A., Cvar F., Cvelbar M., Čebulc M., Černe M., Čop A., Čuk M., Debeljak M., Debevec B., Dolinšek M., Dragovan M., Družina Durič, Družina Erjavec, Družina Pučnik, Družina Skubina, Družina Ščap, Erjavec J. M., Fabjančič E., Forte L., Frančiškanke BS, Furlan I., Gagič D., Gajser V., Gerič I., Glušič I., Goja S., Golob J., Hafner M., Hegler I., Hernauss S. T., Horvat I., Hozjan K., Hribar V., Ilič D., Jerala A., Jordan F., Kadis J., Kern F., Klarič M., Klemenčič G., Klemenčič F., Knez D., Kobal J., Kobold V., Končar M., Kopeinig J., Korošec M., Kosmatin S., Košir H., Košmrlj Z., Košmrlj Z., Kotar C., Kovač M., Kozar M., Kračun A., Krevs A., Krnc A., Kuhar R., Kulas T., Lapajne M., Leben V., Letonja M., Lipoglavšek C., Logar M., Lopert A., Lukan M., Malgaj J., Marič A., Maršič T., Mavrič V., Mazi Z., Medved J., Mesarič A., Mešiček V., Mikuž D., Milavec L., Moljk T., Možina Z., Murn O., Muršec Z., Nagode A., Nemec I., Novak F., Ogorevc F., Oražem M., Osolnik Rajšek B., Pajer H., Pavšek M., Pernovšek H., Pevec E., Pilaj F., Pleskovič A., Podobnik C., Poldas Š., Polšak K., Ponikvar F., Potočnik A., Prah AL, Prendl B., Puc M., Pučnik K., Puncih A., Razpotnik F., Rebešek C., Remec C., Remše T., Repenšek J., Resnik M., Rozman A., Rupnik S., Sajko A., Simnič A., Slapar M., Soberl B., Sodja M., Stan M., Strlekar B., Subelj T., Sušnik H., Šebenik J., Šeligo J., Škerban I., Škerl A., Špehar A., Šuštarčič Z., Šušteršič J., Švigelj P., Tihle P. I., Tisel T., Tkavc J., Tomc AL, Tomšič M., Tramte A., Trček M., Turel N., Vidmar A., Vidrih O., Volaušek J., Zafran F., Zidanšek J., Zorko E., Zorman J., Zornik Z., Zupan A., Zupančič M., Zver M., Žabkar J., Žerovnik J., Žmavc M., Žuges J.

- do 31. 3 2014, ki še niso bila objavljena:

Anžlovar D., Bajec I., Baša A., Baša M., Bencak E., Benet F., Bernjak H., Bertoneclj F., Blažič M., Borštnik A., Brezavšek R., Brezec B., Brezec V., Brglez A., Bucek F., Celarc J., Cigoj M., Cuzak Z., Čadež T., Čebulj J., Čemažar A., Černe S., Čimzar G., Debevec M., Delavska hranilnica D.D., Demšar P., Dimnik P., Dolinar M., Dolinšek H., Dravec M., Dremelj M., Drobnič J., druž. Bagari, druž. Caf, druž. Durič, druž. Krauthaker, druž. Majerle, druž. Maučec, druž. Sever, druž. Simčič, druž. Štrcl-Re, Duh A., Dular M., Duric K., Duša J., Emeršič D., Erce M., Fele A., Ficko S., Filipič F., Fister O., Fišter C., Galun B., Galzinija U., Gantar C., Gartner M., Gašperšič B., Gole A., Golob D., Gomboc O., Goričan I., Gradišar D., Grbac S.S., Grdadolnik I., Grebenc A., Gregorič S., Grilj M., Gruškovnjak T., Habinc E., Hajnal G., Halas M., Hočevar Hočevar A., Hočevar D., Hočevar M., Hočevar T., Horvat I., Horvat I., Horvat J., Horvat M., Horvat M., Hrašnik M., Hribnik M., Humar Š., Intihar J., Ipavec M., Ivanc J., Jakopič A., Janežič T., Janža A., Japelj J., Jelenc M., Jerebic D., Jerovšek J., Judnič Z., Juhart M., Južnič M., Kelhar T., Klavžar M., Klemen D., Knavs F., Knavs M., Knez D., Koce A., Kociper Š.,

in nekateri drugi neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

+ JOŽE REPOVŽ 1954–2014 duhovnik salezijanec

Na letošnjo veliko noč Gospodovega vstajenja (20. april) je v Buenos Airesu (Argentina) v Gospodu zaspal duhovnik salezijanec Jože Repovž. V šestdesetem letu življenja.

Luč sveta je zagledal 19. novembra 1954 v argentinskem glavnem mestu, kamor sta se po drugi svetovni vojni izselila njegova starša Jože in Majda, roj. Kavčič. Oče izhaja iz Božakovega pri Metliki, mati pa iz Dolnjega Logatca. Poleg Jožeta se jima je rodila še hčerka Maria, ki danes z družino živi v domovini svojih staršev.

S trinajstimi leti je rajni Jože nadaljeval šolanje pri salezijancih v zavodu sv. Frančiška Saleškega, kjer se je navdušil za salezijanski poklic. Leto priprave na vstop v redovno družbo je začel l. 1975 v kraju Manucho, pokrajina Santa Fe, kjer je 31. januarja naslednjega leta izpovedal prve redovne zaobljube. Leta redovniškega oblikovanja je preživel v Buenos Airesu, v Ramos Mejia in San Justo, kjer je bil 10. septembra 1983 posvečen v duhovnika. Študiral je še filozofijo in na Salezijanski papeški univerzi v Rimu dosegel magisterij iz vzgojnih ved (1990).

V času svojega redovniškega in duhovniškega služenja je deloval v različnih salezijanskih ustanovah po Argentini. Bil je vzgojitelj mladih redovnikov, ravnatelj salezijanskih ustanov, župnik, voditelj salezijanske mladinske pastoralne za celotno Argentino ter Čila, Paragvaja in Urugvaja. V imenu argentinske škofovske konference je bil tudi asistent Konfederacije zveze staršev gojencev katoliških šol v Argentini. 29. junija 1999 ga

je vrhovni predstojnik imenoval za inšpektorja (provinciala) ene od tedaj štirih salezijanskih inšpektorij, ki je poleg Buenos Airesa obsegala še južno Patagonijo. Slab mesec pred njegovo smrtjo je bil naslednik v vodstvu te inšpektorije (ki po združevanju obsega še večje ozemlje) izvoljen za vrhovnega predstojnika salezijanske družbe. Jože je službo predstojnika opravljal do leta 2005.

Potlej je sprejel službo župnika župnije San Carlo Borromeo v Buenos Airesu z baziliko Marije Pomočnice. V tej isti baziliki je bil na božični dan leta 1936 krščen sedanji papež Frančišek. Vanjo je Bergoglio kot buenosaireški nadškof zahajal ne le vsakega 24. maja, ampak zasebno ob različnih priložnostih, da bi se »osebno pogovoril s Pomočnico«. To je po izvolitvi papeža Frančiška o njem pričeval prav župnik Jože. Za agencijo EFE (intervju Natalie Kidd) je župnik Jože Repovž o papežu Frančišku še dejal: »Bergogliu je lasten preprost slog pridiganja, ki je hkrati tako pronicljiv, da so ljudje vedno napolnili baziliko, kadar je prišel. Tudi na dan njegove izvolitve za papeža se je docela napolnila. Veselje med ljudmi, da ga pozna, je neizmerno.«Rajni Jože se je odlikoval z zavzeto animacijo mladinske pastorale in sodeloval pri razmišljanjih in načrtovanih poklicne pastorale. V času njegovega

animiranja mladinske pastorale je argentinska škofovska konferenca salezijansko mladinsko gibanje prepoznala kot nacionalno gibanje.

Težka in nepričakovana bolezen ga je sredi zavzetega dušnopastirskega dela priklenila na posteljo. Redovnice iz bolnišnice San Camillo izpričujejo, kako so tam vsi občudovali njegovo mirnost in vdanost v trpljenje: »Edino, kar morem, je, da gledam na križ in govorim: 'Jezus, rad te imam'.«

Pogrebno svečanost v baziliki Marije Pomočnice je vodil buenosaireški nadškof kardinal Mario Aurelio Poli ob somaševanju pomožnih škofov, apostolskega nuncija v Argentini ter velikega števila duhovnikov. Ob mnogih drugih, ki so se želeli posloviti od priljubljene duhovnika, so svetišče napolnili tudi slovenski rojaki. Občuteno zapeta slovenska pesem Marija skoz' življenje voditi srečno znaš je ganila srca tudi tistih, ki njenih besed niso razumeli. Inšpektor Manuel Cayo je ob slovesu dejal: »Globoko občutim njegov odhod. Na misel mi prihajajo številni lepi trenutki srečevanj z njim. Velikokrat sem pri njem zaznaval bližino, skrb za salezijansko družbo in iskanje dobrega za duše, kako bi jih spremljal, oblikoval, navduševal...«Tudi mnogi drugi so ob slovesu zatrjevali, kako jih je imel rad, kako je nesebično stal ob strani mnogim, ko so se znašli v težavah življenja.

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Avsec Ana, Ljubljana
Bergant Anton, Piriče
Figelj Lidija, Šempeter/Gor.
Gornjec Katarina, Bočna
Kamšak Ana, Dobrna
Lavrič Pavla, Loški Potok
Marič Ivan, Beltinci
Merc Adela., Maribor
Ogris Anica, Rogaška Slatina
Pfeifer Marija, Polzela
Pišek Majda, Vrhnika
Podpečnik Anka, Bočna
Rifelj Marija, Metlika
Vozlič Viktorija, Razkrižje,
mati sal. duhovnika

Ob vseh njegovih odlikah in ljubezni, ki jo je v svojem duhovniškem služenju izkazoval, ni mogoče spregledati njegove zavzetosti za slovensko skupnost v Buenos Airesu. V času odraščanja je aktivno sodeloval v raznih organizacijah slovenske skupnosti, po duhovniškem posvečenju pa se je v življenje slovenske skupnosti vključeval, kolikor mu je prostrano duhovniško delovanje dopuščalo. Čeprav rojen izven domovine svojih staršev, je z veliko ljubeznijo negoval lepo slovensko besedo.

M. L.

SALEZIJANSKA NOVOMAŠNIKA

Na praznik sv. Petra in Pavla (29. junija) bosta v župnijski cerkvi, v »katedrali« v Gornjem Gradu, ob 15. uri v duhovnika posvečena salezijanca:

Primož Korošec
nova maša:
6. julija 2014
ob 10. uri v
župnijski cerkvi
v Šmartnem v
Tuhinju

Janez Suhoveršnik
nova maša:
13. julija 2014
ob 10. uri v
župnijski cerkvi
Marije Zvezde
v Novi Štifti pri
Gornjem Gradu

Vabljeni.

				SESTAVILA MATEJA	TEŽAVNA IZBIRA MED DVEMA MOŽNOSTIMA	VRLINA, ODLIKA	OZKA REČNA DOLINA	JEZERO NA FINSKEM (ENARE)	ZVARJENO MESTO
				DAJALNIK, TRETJI SKLON					
				SL. PEVKA VRČKOVNIK					
				KDOR DELA Z LESOM					
				UPLJENJENA ŽIVAL					
									GLASBILO V OBLIKI TRIKOTNIKA
SALEZI-JANSKI VESTNIK	NEIZOBRA-ŽENOST	TITANOVA ŽE-LEZNA RUDA	VELIKO CARSTVO						
ENA OD ZNAMK ZA NEGO KOŽE						ANDREJ CAPUDER	MADRIDSKI ŠPORTNI KLUB	18. ČRKA ABECEDA	MAJHNA EVR. DRŽAVA
REKA NA ŠVEDSKEM					JAP. PISATELJ HAKUSEKI				
					SPECIALIST ZA OPTIKO				
UNIVERZAL- NI PLAČILNI NALOG (KRATICA)				KRITIKA, PRESOJA	MOZOLJA- VOST				
ZAČINJENA PARADI- ŽNIKOVA OMAKA						POROČEV. SLUŽBA V NDR	ORGAN VIDA		
KDOR SE UKVARJA Z ORIKTO- LOGIJO									
VRSTA SO- GLASNIKA (NI ŠUMNIK)							ROBERT ERJAVEC		
TEODOR JEŽ			DREVO TROPSKE AFRIKE				ANA LAKNER		

geslo križanke

**pošljite do
12. avgusta 2014
na uredništvo
Salezijanskega vestnika**

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Ciglar, Božji služabnik A. Majcen.
4. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.
5. nagrada: strip Dominik Savio.

Rešitev križanke SV 3/2014

Jože MLINARIČ
misijonar
Ruanda, Afrika

Nagradenci prejšnje nagradne križanke

1. **nagrada:** vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Zdravko STOPAR, Sevnica.
2. **nagrada:** knjiga F. Bouchard, Don Bosko - Z močjo srca: Mateja JERALA, Mavčiče.
3. **nagrada:** knjiga Toneta Ciglarja, Božji služabnik Andrej Majcen: David STOILKOV, Piran.
4. **nagrada:** strip Misijonar Andrej Majcen: Anton KOMPARE, Ljubljana.
5. **nagrada:** strip Dominik Savio: Vida FILIPČIČ, Cerknica.

Tudi v poletnem času se pri nas vedno kaj dogaja: rokodelske dejavnosti z bogato razstavo, terme s toplo vodo in bogata kulinarika Vas vabi v Pension Mavrica.

Spoznajte rokodelsko dediščino Pomurja in izdelajte izdelek iz naravnih gradiv. Izberite številne možnosti za oddih ali izlete po okolici. V tišini hišne kapele se lahko umirite in se notranje obogatite.

Informacije in rezervacije

Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
✉ penzion.mavrica@marianum.si
☎ www.marianum.si ☎ 051 370 377

BLED - pri sestrah HMP

7.–11. julij: Počitniško učenje angleškega jezika za osnovnošolce (od 10. leta dalje) in srednješolce. Začetek v ponedeljek ob 18. uri, sklep v petek ob 17. uri s sveto mašo.
Informacije in prijave: s. Katja Balažič

DUHOVNE VAJE

za molivce za duhovne poklice in člane salezijanske družine: salezijance sotrudnike, nekdanje gojence in združenje Marije Pomočnice

1. skupina: VERŽEJ, 11.–13. julija
2. skupina: KUREŠČEK, 17.–19. julija
Začetek prvi dan ob 18.00 s sveto mašo, sklep zadnji dan s kosilom. *Informacije in prijave: Ivan Turk*

LJ. GORNJI TRG – pri sestrah HMP

7.–11. julij: Angleški oratorij za osnovnošolce in otroke tujih državljanov, ki se začasno nahajajo v Sloveniji. Število mest je omejeno.
Informacije in prijave: Kristina Krašna

ORATORIJ 2014 – Na tvojo besedo

Informacije kdaj in kje: www.oratorij.net

USKOVNIŠKI TEDNI ZA MLADE

1. skupina: 13.–19. julij
2. skupina: 27. julij – 2. avgust
3. skupina: 3.–9. avgust

Informacije: Boštjan Jamnik in Marko Košnik

ŽELIMLJE – PEŠ ROMANJE NA KUREŠČEK

29. avgust (petek): V zahvalo za počitnice in za blagoslov ob začetku novega šolskega leta. Do 18.00 zbiranje v Želimljem, odhod na Kurešček s postankom na Golem, sv. maša na Kureščku ok. 22.00.

SV. PRIMOŽ NAD VUZENICO

7.–12. julij: Duhovno-počitniški teden za osnovnošolce z naslovom "Otroci in mladi, vi ste upanje Cerkve!" *Info in prijave: s. Danijela Kordeš*

VERŽEJ Poletni kampi za otroke

RokoART kamp 13.–17. julij, ustvarjanje z rokodelci; udeleženci: osnovnošolski otroci
Jezikovni kamp 20.–24. julij, 20-urni tečaj nemškega jezika; udeleženci: osnovnošolski otroci 1. triade
HIP-HOP kamp 3.–7. avgust, 20-urni plesni tečaj; udeleženci: osnovnošolski otroci 2. in 3. triade
Nogometni kamp 10.–14. avgust, nogometni trening; udeleženci: fantje od 12. do 15. leta
*Prijavnice in podrobnosti: www.donbosko.si/verzej/kampi-2014
Informacije: info@marianum.si in 051 654 778*

USKOVNIŠKI DNEVI ZA ODRASLE – UDO

24.–27. julij
Informacije in prijave: uskovnica@gmail.com

SAVIO KAMP – ZA MINISTRANTE

Za ministrante osnovnošolce (od 3. razreda OŠ dalje) in srednješolce (1. letnik). Program bo potekal v **Dominikovem domu** na **Mariborskem Pohorju**.
I. termin: 15.–19. avgust.
II. termin: 20.–24. avgust.
Zbiranje prijav bo potekalo *elektronsko*. Prijavite se čim prej.
Informacije: kamp.savio@gmail.com

BOSKO (kolesarski) KAMP

24.–28. avgust 2014.
Kje: Celje (Don Boskov trg) - Veržej.
Za koga: za fante od 17. leta starosti, ki se upajo z vprašanjem, za kakšno poslanstvo so bili ustvarjeni. Prijavite se do **31. julija 2014.**
Informacije: bosko.kamp@gmail.com

ŽELIMLJE – Duhovne vaje, poletje 2014

29. junij – 2. julij: za fante in dekleta 7.–9. razreda
4.–7. julij: za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce
Program se prične prvi dan ob 17.30, konča pa zadnji dan okoli 13. ure.
Informacije in prijave: Klemen Balažič

LJ. RAKOVNIK – ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU MARIJINEGA VNEBOVZETJA

Četrtek, 14. avgust - vigilija: sv. maša ob 18.30, po njej procesija h kapelici lurške Matere Božje.
Petek, 15. avgust: Svete maše ob 7.30, 9.00, 10.30, **15.00 in 18.30.** Vabljeni zlasti k popoldanski sv. maši ob 15.00. Pri vseh mašah priložnost za sv. spoved.

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

JULIJ–AVGUST 2014, ŠT. 4
Skupna številka: 590, letnik 87
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

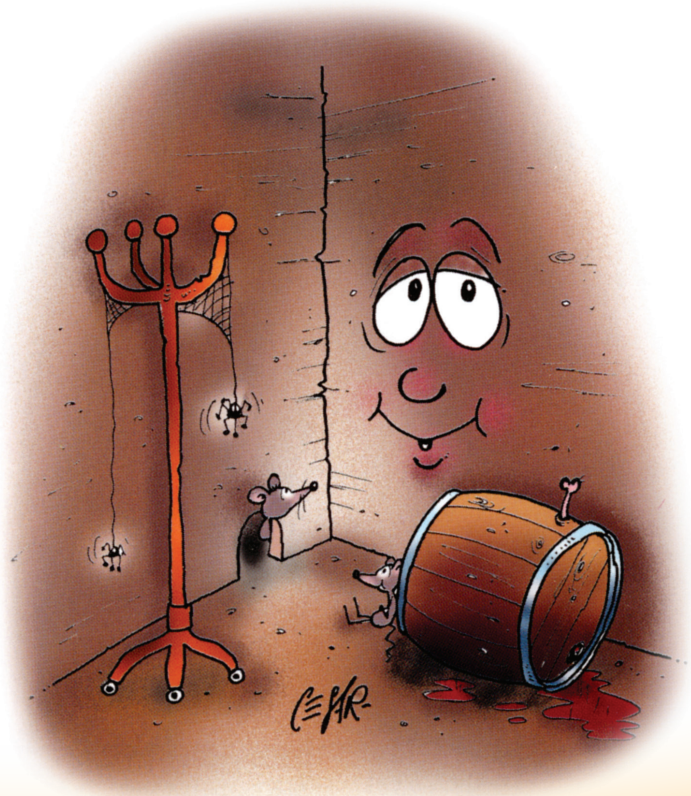
Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitve: Salve, P. Belak
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE
Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 300-01
Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.
PODATKI ZA STIK
Distribucija in stiki: Janez Potočnik
NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Telefon 01/42.73.028
E naslov vestnik@sdb.si
Spletna stran www.donbosko.si

s. Katja Balažič, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1075 ali 041/955.768, md.bled@gmail.com
Klemen Balažič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/574.1075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com
s. Marija Imperl, Rakovniška 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/982.866, imperl.marija@gmail.com
Boštjan Jamnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
s. Danijela Kordeš, Vorančeva 19, 2360 Radlje ob Dravi; tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si
Kristina Krašna, kristina.krasna@gmail.com
Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
Blažka Merkac, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si
s. Majda Pangercič, Gornji trg 21, Ljubljana, 041/233.432; majda.pangersic@gmail.com
Marko Štajner, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/370.377, penzion.mavrica@marianum.si
Ivan Turk, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Čumnata

Prazna in prašna sem samevala dneve in noči. Mesto Chieri je živelo mirno nočno življenje, ki me ni zadovoljevalo. Ko so se odločili v naši hiši odpreti bar Caffè Pianta, sem si dejala: »Končno nekaj življenja tudi tukaj!«

Sanjarila sem že, kako sem polna zanimivih steklenic in embalaže, a meseci so minevali in ostala sem prazna, razkošni brlog za pajke vseh vrst.

Stiskala sem se med dvema prostoroma. Levi je bil nabasan z mizami, poln ljudi, ki so se menili in pili. V desnem pa je bila igralnica za biljard z zeleno žametno mizo, ki so jo osvetljevale oljne svetilke. Topi udarci palice so poganjali težke krogle. Pod mano se je nahajala peč za peko slaščic. Vonj peciva je bila edina dobra stvar v mojem življenju.

Nekega dne sem videla lastnika. Spremljal ga je Janez Bosko, mlad študent, ki je kot natakar delal v baru. Skrbno sta me pregledala, merila mojo površino, izračunala višino, nato pa si segla v roke: dogovor je bil sklenjen. Kar škripala sem od težko pričakovane uporabnosti. Verjetno me bodo kmalu napolnili z vrečami kave, kakava in sladkorja.

Ko pa so tistega večera iz bara odšle še zadnje stranke, že v zibajočem se stanju, je vstopil Janez Bosko. Izpod kodrastih las se je svetilo dvojje oči in nasmeh se je nekje med sprijaznenostjo in upanjem dotaknil

kotičkov ustnic. S seboj je prinesel nekaj bornih stvari. Na pod je razprostrl žimnico, z nekaj deskami pa postavil mizico. Spet me je zapustil, a se kmalu vrnil s kupom knjig in svečo. Prižgal je svečo, mene pa je napolnilo zadovoljstvo. Dobila sem najemnika! Konec bo z dolgimi osamljenimi nočmi. Že prvi večer je sedel na žimnico in začel brati.

Postala sem prvi dom Janezu Bosku. Nisem bila sicer najbolj udobna. Če se je Janez pretegnil na žimnici, so njegove noge končale zunaj na hodniku.

Zvečer se je vračal utrujen, saj je zjutraj šel v šolo, nato pa cel dan delal v baru in sobi z biljardom. S stisnjenimi pestmi se je lotil študija, dokler ga ni premagal spanec.

Ko je zaspal, sem bedela ob njegovih sanjah, moje stare stene pa so z vso nežnostjo prisluhnile bitju njegovega srca. Z njegovimi knjigami sem potovala v oddaljene dežele, kjer je načrtoval svojo prihodnost. Njegove žareče oči so to izdajale.

Od tega je že skoraj 180 let. A še vedno sem tu. Obiskovalcem pripovedujem spomine na navzočnost tega mladeniča in njegove sanje.

Obiskovalci komentirajo, se navdušujejo, fotografirajo. Prepričana sem, da Janez Bosko osmišlja njihovo življenje, kot je dal upanje mojemu srcu neuporabne čumnate.

José J. Gómez Palacios

